

славата на Франція бѣха се помрачили.—На такивато едни данни, и двигателни причини основанъ, Наполеонъ III принуди Портата да го припознае не само Покровитель и защитникъ на святитѣ католически храмове и мѣста въ Иерусалимъ, но и на всичкитѣ Католици, що живѣяха въ Турція.—Това бѣше тѣхъ предназначено, за да предизвикатъ Россія; и да ѣз задрязнятъ, слѣдъ като ѣ наранятъ славното ѣ честолубіе.—Това се дѣйствително и случи. Портата пріе благосклонно и съ готовностъ исканіята на Наполеона III, и това вижда се принуди Россія да излѣзи отъ тѣхрѣньето си; но преди да пристѣпни къмъ рѣшителни мѣрки, тя се помъчи въ 1852 год. дано да може да сполучи дипломатическимъ образомъ, за да се разстрой и развали сѣгласіето между Англія и Франція, относително до взаимното ѣмъ зломисленно намѣреніе къмъ нея. Най сетнѣ впрочемъ, Царь Николай Павловичъ испрати въ 1853 година Княза Менчикова въ Цариградъ съ саморъчни писма до Султанъ-тъ съ заповѣдь: да се точно опредѣлятъ размѣритѣ на отношеніята между Россія и Турція, и на правата, които Россія има, или трѣба да има врѣхъ православнитѣ Христіани въ Турція. Князь Менчиковъ пристигна въ Цариградъ презъ мѣсяць Февруарія въ 1853 година, съ многобройна блѣстяща свита, и Султанъ-тъ го пріе много любезно. Той бѣше и успѣлъ дѣйствително въ началото да сполучи много и голѣми преимущества, спорядъ които Россія ще да има пълно право да упражнява врѣхъ православнитѣ христіани въ Турція, и тѣ се званично потвѣрдихъ отъ Султанъ-тъ съ царски ферманъ.—Но отсетнѣ Менчиковъ е поискалъ, да има Россія право, за да защищава всичкитѣ православни въ Турція, и да се турятъ всичкитѣ ѣмъ привилегій подъ покровительството на Россія,—да отетѣпни сирѣчь и да отладе сѣщитѣ права на Россія, относително къмъ православнитѣ христіани въ Турція, каквито бѣше тя дала на Франція относително къмъ Католицитѣ въ Турція. Спорядъ духъ-тъ на историческитѣ съображенія, се ясно вижда и разумѣва, че това е и искала Франція, или по точно да се изразимъ, Наполеонъ